

JAME TRAJNEGA SPOMINA

TONE RODE

(Govor na spominski proslavi 7. junija 2009 v Slovenski hiši v Buenos Airesu)

Zopet smo zbrani, da se kakor vsako prvo nedeljo v juniju poklonimo žrtvam revolucije na Slovenskem, predvsem pa vmrjenim neoboroženim članom Slovenske narodne vojske, domobrancem, mučenim in umorjenim po koncu druge svetovne vojne. To je dan spomina. Spomin nas veže na krute dogodke preteklosti, predvsem pa na skupne svetinje, ki smo jih podedovali od dedov in staršev, katere lahko zagotovo strnemo v geslu domobranstva: „Bog, narod, domovina“. Naši predniki so se v težkih okoliščinah pridružili Slovenski legiji, vaškim stražam, domobrancem, v bran duhovnih in materialnih razsežnosti svojega doma. Pred rdečim terorjem so bili kasneje prisiljeni v begunstvo, da bi sebi in svojim ohranili življenje in svobodo.

V postmodernih časih se zdi spomin nekaj zastarelega, celo nelagodnega. Življenje nas vabi, naj živimo iz dneva v dan, od izkustva do izkustva, od užitka do užitka. To drži za sedanjost družbo povsod, tako v Argentini kot v Sloveniji. Tudi za našo skupnost je nevarno, da bi v znamenju materialnega napredka in udobja pozabila na lastne korenine. A le spomin nam daje perspektivo, zgodovina nas ukoreninja v čas, nam daje smer in smisel. Kot pravi filozof dr. Milan Komar: „Človek nima preteklosti, človek je preteklost. Kar kdo ima, to lahko zavreči, kar pa je, tega ne more zavreči, to lahko samo potlači. To se pravi, na to lahko ne misli. (...) Sedanjost kot taka vsebuje in ohranja preteklost, sedanjost kot taka vsebuje in pripravlja prihodnost. Živeti polno in globoko sedanjosti ne pomeni živeti samo sedanjosti, temveč čas v vsej njegovi trirazsežnosti. To je pogoj naše zakoreninjenosti v danem dejanstvu, naše človeškosti in vsega našega razuma“.

Preko spomina vemo, kdo smo in kam gremo. Naša skupnost se je razvila in obrodila obilo sadov prav zaradi globoke zavesti skupne usode in poslanstva. Rodila se je v begunskih taboriščih, trpela usodo vmrjenih in pomorjenih, se podala čez morja do novih svetov in ostala sebi zvesta.

Časi so se spremenili, pred seboj imamo nove izzive v znamenju dialoškega presejanja delitev, a nismo zato nič manj potrebni osvežitve spomina. Današnje srečanje je in bo osrednjega pomena za skupnost še naprej, saj predstavlja redno priložnost za refleksijo o tem, kdo smo in od kod prihajamo.

Današnja svečanost pa je predvsem poklon mučencem, spomin na dvanajst tisoč mož in fantov, mučenih in pobitih, desetletja zamolčanih in izbrisanih. K njim se vsako leto vrača naš duh s hvaležnostjo, s prepričanjem, da je veliko od njih zaslužilo Nebesa, z zavestjo, da je njihova žrtev izprosila milost ter obrodila duhovne sadove za ves slovenski narod.

Za pravilno osveščanje spomina je potrebno poboje uokviriti v dogajanja med drugo svetovno vojno na slovenskih tleh. Zato je prav, da danes, s pomočjo raziskave dr. Tamare Griesser-Pečar, naštejemo nekaj pomembnih dejstev s postaj slovenskega križnega pota v okviru razpleta druge svetovne vojne, ob nemškem napadu na Jugoslavijo, okupaciji slovenskega ozemlja s strani nemških, italijanskih in madžarskih sil ter netenja revolucije s strani komunističnih aktivistov.

Na dan 6. aprila 1941 so nemške sile napadle Jugoslavijo. Za naslednike demokratičnih strank je bilo jasno, da je po kapitulaciji jugoslovanske armade Jugoslavijo - in torej tudi Slovenijo - pravno še naprej zastopala jugoslovanska vlada. Monarhija je še vedno obstajala in je po odhodu iz države vladala iz londonskega begunstva.

Demokratične sile so zagovarjale stališče, da se je treba kar najbolj izogibati žrtvam med slovenskim civilnim prebivalstvom, da bo slovenski narod lahko preživel.

Drugače je bilo s komunisti. Vojno so izkoristili kot edinstveno priložnost, da izpeljejo revolucijo. Odpor so uporabili kot sredstvo za

(nad. na 4. strani)

Slovenija je volila

Preteklo nedeljo 7. junija so v Sloveniji, kot po večjem delu Evrope, potekale volitve v evropski parlament. Kot vemo, je naša država zastopana s sedmimi poslanci.

Po neuradnih podatkih Državne volilne komisije (DVK) se je v Evropski parlament uvrstilo pet list. Po dva poslanca imata listi Janševa SDS (26,92 odstotka glasov) in Pahorjeva SD (18,45 odstotka glasov). Po enega poslanca pa imajo NSi Nova Slovenija (16,33 odstotka glasov), LDS (11,52) in Zares (9,82). Volilna udeležba je bila komaj 28,02-odstotna.

Podatki DVK kažejo, da so novi evropski poslanci Milan Zver (SDS), Romana Jordan Cizelj (SDS), Zoran Thaler (SD), Tanja Fajon (SD), Lojze Peterle (NSi), Jelko Kacin (LDS) in Ivo Vajgl (Zares).

Na volitvah je imelo pravico glasovati skupaj 1.699.734 volivcev. Po podatkih, je glasovalo 473.067 volivcev; volilna udeležba je bila torej 27,83-odstotna. Neveljavnih je bilo 18.223 glasovnic. Številčni še neuradni rezultati pa so sledeči:

SDS	26,92 %	2 mandata
SD	18,45	2
NSi	16,33	1
LDS	11,52	1
Zares	9,82	1
DeSUS	7,18	-
SNS	3,60	-
SLS	2,88	-
SMS	1,90	-

Najbolj zanimiv je bil gotovo izredni rezultat Nove Slovenije, ki se je vrnila na stare procenke glasov. „Nova Slovenija se v slovenski politični prostor vrača kot močna stranka. Napovedovali so nam konec, napovedovali so nam smrt. NSi živi, gre naprej,“ je prve neuradne komentiral nosilec liste Lojze Peterle. „NSi si je zagotovila pomemben rezultat, ki prispeva tudi k zmagi evropske desnice,“ je poudaril Peterle.

V Argentini - pa brez pošte

V Argentini smo imeli volišče na veleposlaništvu RS v Buenos Airesu. Po podatkih, ki nam jih je posredovala predsednica volilne komisije dr. Marjana Poznič Mazieres, povzamemo naslednje:

Vseh glasov je bilo **489**. Po pošti niso prejeli nobenega in - kolikor se ve - ni bil noben poslan naravnost volilni komisiji v Sloveniji, ker ni nihče dobil glasovnice za volitve po pošti. Dejstvo je, da je že mesec dni problem s poštarji, ki je pripeljal do delne stavke in zato volilnega gradiva nismo prejeli (nasprotno nam je gospa Ema Pogačar potrdila, da so v Kanadi gradivo prejemale). Poleg mnogih, ki tudi v Buenos Airesu uporabljajo ta način glasovanja, sta tako popolnoma izpadli dve važni skupnosti, kot sta Mendoza in Bariloche. Rezultati so sledeči:

Nova Slovenija	398 glasov (81,41 %)
SDS	70 glasov (14,31)
Socialni demokrati	7 glasov (1,43)
Krščanski socialisti	4 glasove (0,82)
SLS	3 glasove (0,61)
Zares	2 glasova (0,41)
LDS	2 glasova (0,41)
DESUS	1 glas (0,20)
Združeni zeleni	1 glas (0,20)
Stranka mladih	1 glas (0,20)
Ostali: nič glasov	
Neveljavne: nobene	

Ti rezultati so bili takoj sporočeni volilni komisiji v Slovenijo.

Vsi novoizvoljeni poslanci

„V NSi smo zelo zadovoljni, saj smo po objavljenih podatkih tretja najmočnejša stranka v državi,“ je povedala predsednica NSi Ljudmila Novak. „To je odličen rezultat, glede na to, da je NSi v jesenskih parlamentarnih volitvah izpadla iz državnega zbora,“ je dejala.

Predsednik SDS Janez Janša je po objavi rezultatov volitev dejal, da v SDS pričakujejo, da bo vladna koalicija „signal vzela resno, hitreje predlagala boljše protikrizne ukrepe in bo pripravljena tudi bolj prisluniti vsem, ki imajo še kakšno idejo, in ne mislila, da sami znajo vse“. „To je zmaga, za katero smo v SDS resno delali,“ je dejal.

Predsednik SDS je ob tem opozoril, da sta SDS in NSi skupaj dobili več kot 43 odstotkov vseh glasov in za to dobili tri mandate, medtem ko so jih SD, LDS in Zares skupaj dobile 39 odstotkov, za to pa so jim pripadli štirje mandati. „Imamo torej volilni sistem, ki da tistim, ki dobijo manj odstotkov, več mandatov,“ je dejal.

„Rezultat volitev je sporočilo vladajočim strankam, da volilno telo ni zadovoljno,“ je po objavi vzporednih volitev dejal Milan Zver in dodal, da bi se na mestu tistih, ki vladajo, nekoliko zamislil nad rezultatom.

Predsednik SD Borut Pahor se je zahvalil vsem, ki so jim izrekli zaupanje. „Glede na to, da so tradicionalno opozicijske stranke povsod na evropskih volitvah v Evropi zmagale, ni presenečenje, da nam ni uspelo. Vendar sem z rezultatom zadovoljen, je soliden,“ je dejal Pahor in dodal, da je razlika v glasovih velika. „Nisem razočaran, seveda bi si želel, da bi dobili dva poslanca več,“ je poudaril.

Slovenija bo imela na podlagi izidov tokratnih evropskih volitev v novem Evropskem parlamentu tri sedeže v predvidoma spet najmočnejši politični skupini, desnosredinski Evropski ljudski stranki, ter po dva v Stranki evropskih socialistov (PES) in v Zavezništvu liberalcev in demokratov za Evropo (ALDE).

Potek volitev na veleposlaništvu

BERI...

ŽALNA SVEČANOST NA ROGU... 2

SPOMINSKA PROSLAVA V BUENOS AIRESU 3

SLOVENSKI UMETNIKI NA VELEPOSLANIŠTVU RS 5

PAVLE NOVAK - NOVI VIZITATOR LAZARISTOV 6

20. ŽALNO SLAVJE

Poromali so v Rog

(OD NAŠEGA DOPISNIKA)

S spomini na žalne slovesnosti v Kočevskem rogu je tako kot z vsemi spomini: predvsem se spomniš prve, ki si se je udeležil. Naši družinski spomini se vežejo na tisto leto, ko je dež poblatil gozdne ceste, po katerih se pomikaš proti breznu pod Krenom. Vmes so bili tudi krasni sončni dnevi, a oni spomin je vedno prvi.

Zato je tudi vsako leto prvo vprašanje:

kakšno vreme napovedujejo? Za letošni ni bila najbolj rožnata oziroma sončna. Z dovoljmo se že s tem, da ni napovedan dež. Prejšnjo noč je na našem koncu kar dobro padalo; jutro je bilo sivo, kdaj pa kdaj se je pokazalo sonce. Tudi na poti se je nekajkrat ponovilo, ploha in sonce. Ko pa smo zavili na gozdno pot, smo opazili, da so ceste suhe, brez prahu in vsa slovesnost je potem potekla v prijetnem vremenu. Le enkrat - med koncem obhajila do blagoslova - se je nebo odprlo in ulila se je ploha, ki pa so jo občutili le tisti, ki so bili na jasi pred kapelo Božjega usmiljenja.

Glavni mašnik je bil apostolski nuncij Santos Abril y Castelló, somaševali pa so z njim novomeški škof Andrej Glavan z razveseljivo velikim številom duhovnikov, med katerimi je bilo spoznati mnogo znanih. To je tudi eden izmed razlogov, zakaj je Slovenska škofovska konferenca predlagala, naj bi roška slovesnost bila v soboto: da bi lahko župniki spremljali svoje ljudi na romanje.

Ker tako smo bili nagovorjeni: smo romarji, ki pridemo na kraj, kjer se spominimo vseh svojih mrtvih, zakopanih po skoraj šeststo krajev Slovenije. In to že dvajseti od tistega daljnega 8. julija 1990.

Med običajno množico romarjev je bilo zaznati lepo število znancev in rojakov, ki so se preselili iz Argentine, kot tudi tistih, ki so na trenutnem obisku v Sloveniji. Predvsem pa me je razveselil „argentinski“ delež pri poteku slovesnosti. **Marko Fink** je zapel že med mašo, pred govori pa zapel še nekaj pesmi, izbranih z izrednim občut-

kom. Od navadne, ljudske Vsi so prihajali, je prešel v umetno pesem iz Oratorija Ireneja Friderika Barage (A. Geržinič-T. Debeljak). Kombinacija, ki me je prijetno prevzela.

Med prisotnimi in išočoč znane obraze tistih, ki vodijo državno življenje, smo lahko opazili podpredsednika državnega zbora RS dr. Franceta Cukjati, poslanko DZ Evo Irgl, evropskega poslanca prof. Lojzeta Peterleta. V spremstvu vojakov Častne čete Slovenske vojske so položili vence NSi, SDS, NSZ in nekateri posamezniki.

Po tolikih letih se običajni romar že navadi na potek slovesnosti in je emotivnost lahko zmanjšana. Se pa zato poveča dovtetnost za besede in ideje, ki so izrečene pri maši ali pri komemoraciji po njej.

Tako so se mi letos vtisnili v trenutni spomin nekateri stavki, ki bi vam jih rad posredoval. Verjetno boste imeli kasneje tudi priliko prebrati, poslušati ali celo videti kak posnetek na internetu in našli tudi kaj drugega, ki vas bolj nagovori kot mene.

Škof Glavan je ob začetku maše v uvodu dejal: „Letos, ko so nas vse pretresli posnetki grobišča v Hudi jami, se še laže vživljamo v vse strašne dogodke, ki so se odvijali tudi tukaj. Opravili bomo pravno daritev za vse žrtve in vse storilce krutih zločinov, ki so izvrševali ukaze tistih, ki so poleg izživljanja nad premaganci imeli za cilj uničenje Cerkve in krščanske vere. Prosili bomo, naj bi kri nedolžnih žrtev izmila vso krivdo, ki visi nad slovenskim narodom in izprosi spravo“.

Kot rečeno, je maševal apostolski nuncij in imel pridigo. Kot špansko govorečega je njegova slovenščina imela tudi takšen prizvok, ki deluje simpatično, saj kaže - in to ne prvič - na dejstvo, da si prizadeva biti blizu ne samo kot diplomat v tuji državi, ampak kot pastir med verniki. V pridigi je najprej govoril o (vsem znanih) razlogih in vzrokih za opravljanje te maše. Med drugim pa citiram: „Gre za strašen zločin, ki so ga zmagovalci zakrivali nad premaganci, bratje nad brati v imenu ideologije sovražstva, v imenu komunizma in razrednega boja. S tem zločinom so prekršili božje zapovedi, človeške zakone in vse civilizacijske norme.“ Tudi on je omenil odprtje grobišča v Barbarinem rovu v Hudi jami, se zgrozil nad poskusom skrivanja „resničnost zastrašujočega barbarskega dejanja s tonami železa in cementa, da zgodovina ne bi zvedela za tako grozovito nasilje nad najbolj osnovnimi človeškimi

pravicami. Takšno nasilje kliče na zagovor vest in čut za človečnost. Še vedno niso znana imena odgovornih, tistih, ki so ga izvajali. Človeški sodbi so se vse do danes izognili, božji pa se ne bodo. Delo za spravo se nadaljuje. (...) Naloga Cerkve in vseh kristjanov je, da iščemo resnico ter vedno in povsod oznanjamo spravo in Božjo ljubezen.“

Pred očenášem se je po dnevni božji besedi duhovnik vprašal: katera božja dela naj slavimo na tem strašnem kraju? Prvo je, „da resnice ni mogoče nikoli poteptati in da pravičnega človeka ni mogoče umoriti, ker grobov ne odpiramo mi, ampak grobovi se odpirajo sami, kakor se je odprl Kristusov grob na velikonočno jutro.“ Drugo delo pa je, da „je to ubogo človeško bitje sposobno odpuščati tistim, ki ga morijo. Ti dve deli pa ne pridejo od človeka, ampak od Boga,“ zato ju slavimo v očetovi molitvi.

V nagovoru za pozdrav miru je duhovnik povabil, da si „prav tukaj segamo v roke in od tukaj odhajamo z namenom, da gradimo novo družbo civilizacije ljubezni. Družbo, ki se ne bo napajala na tako imenovanih vrednotah NOB, ampak predvsem na splošno sprejetih civilizacijskih normah in predvsem na krščanskem evangeliju.“

Na slovesnosti so spregovorili trije govorniki.

Študent **Marko Mehle** (ja: rojen v Slovenski vasi!) je dopolnil prej imenovani argentinski delež. Mladostno in zagnano so izzvenele njegove besede: „Pol stoletja ideološkega monopola ter manipuliranja z resnico ni moglo mimo brez posledic. Cele generacije ljudi so bile vzgojene v tem

duhu, moške in žene, ki so odraščali v komunizmu in živeli s temi ideali. Zlezli so jim pod kožo in postali njihova identiteta. Ta identiteta se sedaj ruši ob mnogih odkritjih, ki nedvoumno kažejo na pogubni značaj narodnoosvobodilnega boja ter kasnejše komunistične države. Kako naj vsi ti ljudje kar naenkrat spremenijo odnos do tega, kar so toliko časa slavili? To je korak, ki zahteva veliko poguma in nadnaravno odprtost: lahko rečemo spreobrnjenje. Mar je mogoče, da je bilo vse skupaj v resnici velika prevara? Mnogi so tako ostali brez idealov ter postali ravnodušni do preteklosti, češ: „Pustimo te kosti, živimo sedanjost!“. Ravnodušni tudi do vsega drugega. (...) Mladi smo postavljeni pred izziv, da se soočimo s slovenskim problemom. Nihče ne bo tega storil namesto nas. Misel, da bo čas čudežno izbrisal posledice in da bo

Apostolski nuncij Santos Abril y Castelló

spor pozabljen, ko akterjev slovenske tragedije ne bo več, je izraz naivnosti ter generacijskega egoizma. Konec koncev gre za našo identiteto, ki se ne more dokončno izoblikovati.“ ...

Govorila je tudi **Eva Irgl**, poslanka in predsednica Komisije za peticije ter človekove pravice in enake možnosti v DZ. Tudi ona je z mladostno vnemo povedala kar nekaj misli, ki vzbujajo upanje, da ni bilo vse zamorjeno: „Ne morem s pozitivno naravnostjo in odobravanjem gledati na tisti del zgodovine, ko je revolucionarna oblast, ki je bila izrazito ideološka, iz strahu pred možnostjo vzpostavitve politične opozicije likvidirala in pobila na tisoče ljudi. Med njimi tudi otroke in ženske. Pri tem ne gre za vprašanje spoštovanja partizanstva, ampak za vprašanje resnice in vprašanje vesti.“

Kot zadnji je spregovoril **Anton Drobnič**, predsednik nove slovenske zaveze. Največ svojih misli je oprl na prehojeno pot, ki se izteka v letošnje, že dvajseto romanje v „Kočevski Rog, ki je postal Slovenski Rog!“

Kar nekaj trdih besede je izzvenelo - tako za ene kot za druge - ob pregledu razlik med tedaj in sedaj, razdaljo med obljubami tistega časa in resnico današnjega. Vprašal se je: „Ali nam bo ta primerjava pokazala svetlobo in potrdila upanje ali bomo videli samo temo in obup?“

„Komunistični poboji slovenskih fantov in mož, deklet in žena so bili množični že med vojno, še posebej pa po vojni. Zato so množična tudi naša žalovanja. Pri prvi spominski prireditvi so tukaj na Rogu našli 30.000 romarjev, kasneje jih je bilo okrog 12.000 in zadnja leta okrog 5.000 ali 6.000. Še vedno množica, vendar zakaj število romarjev upada? Ali ne bi bilo bolj pričakovano, bolj skladno z naravo teh slovesnosti, da bi število romarjev raslo skupaj s svobodo in demokracijo, z našo kulturo in spoznanjem? Ali pa naša svoboda, naša kultura in spoznanje ne rastejo?“

Pred prvo spominsko slovesnostjo smo ljubljanskega nadškofa od februarja 1990 prosili za mašo in krščanski pogreb naših bratov in sester, naših sobojevnikov proti totalitarnemu nasilju, za našo spravo z mrtvimi žrtvami revolucije. Nič nam ni obljubil, dokler ni od komunističnih politikov dobil zagotovila, da se bo prireditve z javnim nastopom udeležil tudi tedanji najvišji oblastnik, vrhovni vojak revolucije. Prišel je z vso svojo komunistično elito, imel nagovor izpod podobe Marije Pomagaj, prvega pred svobodno in demokratično zbrano množico vernikov, nekomunistov,

ki so po 45 letih smeli prvič javno žalovati za žrtvami komunistov. Kakšen nesmisel, kakšna zloraba žrtev in žalovanja!

Prišli so, pokazali so se in se niso nikoli več vrnili. Od tedaj dalje smo žalovali sami s svojimi škofi in duhovniki. Noben predsednik republike — bili so že trije — se nam na Rogu ni več pridružil niti z oddaljeno besedo ali sočutjem. En sam predsednik državnega zbora, dr. France Cukjati, in samo dva predsednika vlade, Lojze Peterle in dr. Andrej Bajuk, so od številnih dosedanjih predsednikov bili častna izjema; tudi danes so tukaj z nami. Nikogar z vrha sodne veje oblasti se ne spominimo, zlasti kričeča pa je vedno bila odsotnost varuhov človekovih pravic.

Prvo spominsko prireditev 8. julija 1990 vztrajno skušajo prikazati kot spravo med nasprotniki v državljanski vojni. Za dejanje sprave razglašajo podajo rok med nadškofom Suštarjem in zadnjim voditeljem komunistične partije Milanom Kučanom kot ideološkima nasprotnikoma. Ni znano, ali gre za nevednost ali za hoteno neresnico. Dejansko je tedaj šlo za povsem vsakdanji pozdrav ob srečanju dveh znancev brez kakršnegakoli političnega, ideološkega ali obrednega pomena ali namena. Sicer pa noben ljubljanski škof nikoli ni bil predstavnik katere od vojskujočih se strani v državljanski vojni in takšnega dejanja, kot mu ga s prozornimi nameni skušajo pripisati, že pojmovno nikakor ne bi mogel storiti.

Tudi vse naslednje spominske slovesnosti na Rogu pogosto skušajo prikazati v neresnični podobi in pomenu, vendar na povsem drugačen način. Leta 1990 je tukaj govoril najvišji komunistični politik in oblastnik, zato njegov govor in slovesnost prikazujejo kot spravo, čeprav preživeli nasprotniki komunistične revolucije pri prvi slovesnosti nismo imeli nobene veljave. Predsednik Kučan nas ni niti od daleč pozdravil, niti omenil nas ni, ni nam dal roke niti v pozdrav kaj šele v znamenje sprave. Ob simbolnem pogrebu svojih bratov in sobojevnikov nismo mogli spregovoriti niti najbolj običajne pogrebne besede spomina in slovesa. Pri vseh naslednjih obletnih slovesnostih govorimo sami brez državnih oblastnikov. Obtožujejo nas, da govorimo politično, da netimo spore in sovražstvo. Komunisti so torej sprava in sodijo na oblast, katoličani so razdor in sodijo v brezna, v vsakem primeru pa naj molčijo! (...) Kljub strašnim umorom in trpljenju ljudstva in nešteti narodov je za fašizmom in nacizmom premagan tudi komunistični zločinski totalitarizem! Počasi z močjo uma in duha, ne s silo orožja in

Anton Drobnič, predsednik nove slovenske zaveze

smrti. Tudi z duhom, ljubeznijo in umom Slovenskega Roga, tudi z mrtvimi vojniki Slovenske narodne vojske, ki so v smrt odhajali z mislijo na Boga, narod in domovino! Da bi premagali tudi zaostalo sovražstvo in narodni razdor, je potrebno vedno znova doumeti Rog, doumeti Slovenski Rog spomina, resnice in milosti!“

Naravni zaključek je navdušeno petje himne Moja domovina. Sledil je še obisk brezna in pa pozdravljanje znancev in prijateljev, ki se veselijo snidenja in skupnega romanja na - vsaj v narodnem pomenu - sveti kraj.

G.G.

60. LET JUNIJSKIH SVEČANOSTI V BUENOS AIRESU

Spomin in pričevanje iz roda v rod

Pomlad in jesen. Življenje in smrt. Dve nasprotji. Dva svetova. Kočevski Rog in Buenos Aires. Isti spomin, isto pričevanje. Žalni in žalostni junij nas vedno zbere v molitvi in počaščenju naših mučencev, ki so padali v jame v tisti daljni pomladi, v juniju, ki je za nas, v drugem svetu, jesen.

Letos je imela svečanost poseben prizvok. 60 let poteka, odkar smo se slovenski naseljenci v Argentini prvič zbrali k spominski slovesnosti. Daljnega 12. junija 1949, komaj pristali na obali novega sveta, so se rojaki zbrali v dvorani kolegija San José k žalni počastitvi, ki jo je

naše umetnice Irene Žužek).

ŽALNA SVETA MAŠA

Spomin se je začel v cerkvi Marije Pomagaj z mašo, ki jo je daroval delegat slovenskih dušnih pastirjev msgr. dr. Jure Rode, ob spremljavi salezijanca Daneta Vrečarja in župnika Francita Cukjati. Cerkve je bila polna, tako da je del vernikov sledil maši na dvorišču. Med mašo je pel Mešani pevski zbor iz San Martina pod vodstvom prof. Lučke Marinček Kastelic, ob orgelski spremljavi ge. Anke Savelli Gaser.

V mašnem nagovoru je dr. Rode navezal svetopisemske besede tudi na spominsko snov dneva. Poudarjal je tudi, da je Marija vzor duhovnega mučeništva in vzpodbujal, da molimo tudi za tiste, ki so izvršili ta grozni zločin.

PRED SPOMENIKOM

Po končani maši smo se zbrali na dvorišču. Tam stoji spomenik vsem žrtvam vojne in revolucije. Ob strani spominska plošča opozarja, da so domobranci naši junaki. Na vsaki strani plošče sta bili izobešeni slovenska in argentinska zastava.

V sprevodu so prišli predstavniki skupnosti in položili pred spomenik venec, povezan s slovenskim trakom. Nosil ga je predsednik mladinskih organizacij, Marjan Godec. Za njim so stopali predsednica krovnega društva Alenka Jenko Godec ter Franc Zorec in France Oblak, zastopnika borčevskih združenj. Venec je bil sestavljen iz samih rdečih nageljnov, saj je nagelj tisti cvet, ki je najbližji slovenski duši. Botroval mu je slovenski trak.

Najprej je trobenta pozvala k molku. Franci Žnidar je iz nje privabil žalne zvoke, padlim v počastitev. Tišina je zavladovala po vsem območju Slovenske hiše. Trenutek je bil pretresljiv. Spomin je potoval preko ogromnih razdalj, na obisk dragih pobitih v Rogu, na Teharjah, na Turjaku v Grahovem, v Hudi jami ... Slava njihovemu spominu!

Dr. Jure Rode je nato opravil molitve za pokojne, katerim so prisotni pobožno sledili in goreče odgovarjali. V dokaz, da nikdar ne pozabimo naših junakov in da smo zvesti njihovim idealom, smo vsi zapeli pesem „Mi legionarji, mi domobranci ...“

V DVORANI — SVET IN ZEMLJA STA OBSTALA

Žalno slavlje se je nadaljevalo v dvorani škofa Rožmana, kjer so rojaki napolnili spodnji del in galerijo. Dvorana je bila posebej ambientirana za to priložnost. Spredaj na levi strani je bil govorniški oder, za njim pa so se od stropa do tal v slapu padale barve slovenske zastave, kronane z domobranskim orlom.

V globoki tišini je pred zbrane rojake stopil g. Tone Rode. Njegov slavnostni govor, premišljen in globok, ki je obsegal pregled zgodovinskih dogodkov od leta 1941 pa do 1945 in še današnja dogajanja, objavljamo na uvodnem mestu.

Sledil je odrski prizor. „Svet in zemlja sta obstala“ je bil naslov besedilu, povze-

temu po Debeljakovi Veliki črni maši za pobite Slovence. Odlomke je izbral mladi Jože Martin Rožanec. Še ena vzporednica v času: tudi za prvo domobrantsko proslavo leta 1949 je bilo izbrano besedilo tedaj še neobjavljene Debeljakove stvaritve. Takrat je bila uprizoritev v izvedbi

Igralske družine Narte Velikonja (IDNAVE), letos je prizor na oder postavila pristavska gledališka skupina. Nastop so obdajale tri slike (izvedba scene Martin Zarnik s sodelavci) zaslanjal pa velik temnosiv križ nad gomilo. Zamilsel in režija je bila na skrbi izkušenega režiserja Dominika Oblaka, ki je dosegel od nastopajočih dinamično gibanje na deskah in uglajeno podajanje. Nastopali so: Saši Ayerbe Rant, Marjanka Grohar, Nevenka Grohar, Viki Selan, Boštjan Modic, Ivan Klemenčič in Ivo Urbančič. Balzam, za dušo je pogled na mlade zastopnike že tretjega rodu, ki čustveno doživeto, v lepi slovenščini in izvrstni izgovorjavi podajajo klasični Debeljakov tekst.

Nastop je spremljala posrečena izbira odlomkov Mozartove žalne maše. Posebno ganljivo pa so bili vložki moškega zbora. Fantje in moške s Pristave in iz San Martina so zapeli pet domobrantskih. Tudi tukaj je izstopala prijetna zmes generacij. Kako lepo so odmevale: *Naj čuje nas presveti Bog, Mi slovenski smo vojaki, Mi smo slovenske zemlje čuvarji, Mi legionarji, mi domobranci, in za konec Teharska legija.* Sodelovali sta obe pevovodkinji: dirigirala je prof. Lučka Marinček Kastelic, pri orglah pa spremljala Anka Savelli Gaser.

Prizor je v polmraku zaključila „procesija“ nastopajočih, ki so prinesli prižgane sveče in jih položili na gomilo pod križem. Ganljivo!

Brezhibno so delovale tudi luči in zvok (Aleks Šuc s sodelavci).

Hvala vsem, režiserju, nastopajočim in sodelavcem, za tako lep užitek.

Komaj so se polegli zadnji odenki pesnitve, je močno zadonela pesem „Moja domovina“, ki najbolje ponazarja cilje borbe domobrancev med komunistično revolucijo. Pela je vsa dvorana.

Tako se je zaključila letošnja počastitev. Rjaki so odhajali pretreseni. Polnila jih je zavest vztrajanja, zvestoba pričevanju, kot pred šestdeset leti, kot v Sloveniji in po raznih državah sveta. Duše polne žalosti, miline, hrepenenja, ki se pretaka iz roda v rod - v hvaležnem spominu.

Tone Mizerit

Fotografije: Marko Vombergar

JAME TRAJNEGA SPOMINA

(*nad. s 1. strani*)

prisvojitve totalne oblasti.

· Nikakor niso zgolj komunisti mislili na vojaški odpor proti okupatorju in tudi niso bili prvi. Že mesec dni pred ustanovitvijo partizanov je nastala Slovenska legija in za njo še druge paravojaške enote. Prizadevale so si, da bi čim več mladih mož pripravile za trenutek, ko bo zakonita jugoslovanska vlada v begunstvu poklicala slovenske enote na pomoč. Zgraditi so hotele mrežo slovenskih organizacij in upornikov, ki bi v primernem trenutku pomagale zahodnim zaveznikom učinkovito udariti.

· Ob tem pa so vseskozi ostali v ilegali ostanki jugoslovanske vojske v domovini - imenovani četniki - pod vodstvom generalštabnega polkovnika Draže Mihajloviča, kasneje brigadnega generala in vojnega ministra vlade v Londonu.

· Milovan Djilas, ključna osebnost jugoslovanskega komunizma, priznava sledeče o strateškem načrtu partije, ki je bil predstavljen 04.05.1941: „Od vsega začetka je bilo jasno, da so si komunisti že pred kakršnim koli bojem z okupatorjem prizadevali za poznejšo izključno oblast, z namenom, da se je treba bojevati proti vsaki drugi skupini, ki bi se prav tako pripravljala na odpor proti okupatorju. Vse nekomuniste je bilo treba na koncu bodisi uničiti ali kompromitirati zaradi domnevne kolaboracije.”

· Aprila leta 1941, v času pakta med Hitlerjem in Stalinom, so komunisti ustanovili Protiimperialistično fronto proti zahodnim zaveznikom in ne proti okupatorju.

· Za jugoslovanske komuniste ni bil povod za organizacijo upora 6. april 1941, dan nemškega napada na Jugoslavijo, ampak 22. junij 1941, dan nemškega napada na Sovjetsko zvezo.

· Nekaj mesecev kasneje, 16. septembra 1941 je Slovenski narodnoosvobodilni odbor, najvišje telo Osvobodilne fronte (OF), razglasil prepoved delovanja vseh organizacij in odporniških skupin zunaj OF. Spomenka Hribar pravilno ugotavlja da: „za tistega, ki je hotel biti v OF zgolj iz želje po bojevanju za narodno osvoboditev, bil bi pa zoper vodilno vlogo partije — v OF načelno ni bilo prostora”.

· Pred majem 1942, ko še ni bilo vaških straž, je komunistična Varnostno obveščevalna služba (VOS) likvidirala številne narodno misleče Slovence in so revolucionarji z zaplembami in usmrčitvami zastraševali prebivalstvo na kmečkih območjih pod italijansko okupacijo.

· Spomladi 1942 je nasilje komunistov naraslo. Njihova VOS je skušala uničiti vse, kar bi lahko ogrozilo organizacijo OF pod izključnim vodstvom komunistov. Po podatkih v Črnih bukvah so do srede julija 1942 pomorili 1023 civilnih oseb, Slovencev. Likvidirali pa niso le idejnih nasprotnikov in predstavnikov demokratičnih strank, ampak tudi nekomunistične pristaše OF in partizanov ter tako pripravljali tla za poznejši komunistični prevzem totalne oblasti.

· Na plečih nedolžnega prebivalstva so se okupatorji in revolucionarji izmenjavali v izvajanju kazenskih in povračilnih dejanj. Odkrita prvotna naklonjenost večine državljanov do OF se je kmalu sprevrgla v svoje nasprotje.

· Zato so se Slovenci od leta 1942 dalje vedno pogostejše odločali za samoobrambo in ustanavljali vaše straže, ki so nastale na raznih krajih povsem spontano in samoiniciativno. Sestavljali so jih zanesljivi moške, ki so vstopili vanje, ker so hoteli zavarovati svoje družine in domove. Podnevi so delali na polju in v hlevu, ponoči so stražili svoje imetje. Svoje skupnosti so skušali braniti pred surovim nasiljem, pred ropanjem, požiganjem in umori.

· Člani vaških straž gotovo niso bili na strani okupatorja, temveč so bili očitno naklonjeni zahodnim zaveznikom. Mnogi med njimi so bili člani ilegalne Slovenske legije. Vaške straže med svojim delovanjem pogosto niso varovale samo okolice, ampak so tudi zbirale podatke, ki so potem po ilegalnih poteh prišli do zaveznikov. Podpirale in oskrbovale so z živežem tudi četnike.

· Z Dolomitsko izjavo so 28. februarja 1943 komunisti dokončno izločili vse nekomunistične organizacije iz OF ter si prisvojili absolutno vodilno vlogo.

· Za dosego svojega cilja so komunisti s pojasnilom, da je treba brezpogojno doseči enotnost OF, leta 1943 likvidirali nekomunistične skupine, ki so leta 1941 pomagale partiji, da si je utrdila prevladujoč položaj.

· Današnji zgodovinski pogled na potek vojne kaže, da sabotažne akcije partizanov v Sloveniji niso prav nič ovirale okupacijskih sil ali prispevale k poslabšanju njihovega vojaškega položaja. Ob tem pa so te akcije sprožile težke povračilne ukrepe nemških in italijanskih okupacijskih oblastí: usmrtnice, streljanje talcev, aretacije, pošiljanje v koncentracijska taborišča, požiganje stavb, kmetij in celih vasi.

· Po kapitulaciji Italije 8. septembra 1943 je bil edini cilj komunistov uničenje vaških straž in četnikov. Kot posledica sporazuma so Italijani izročili svoje orožje komunistom; s tem orožjem so slednji z vso silo napadli četnike in vaše straže in jih v Grčaricah in Turjaku premagali. Po teh dveh porazih so se revolucionarji maščevali nad poraženci tako, da so mučili in pobijali jetnike ter ranjence, kar je onemogočilo kasneje vsako misel na sodelovanje.

· Ustanovitev Slovenskega domobranstva je bila odgovor na izredno stisko po zlomu Italije. Domobranstvo je nastalo kot reakcija na nedopustna ravnanja komunistov, predvsem pod vtisom likvidacij ujetnikov na Kočevskem.

· Vodilni politiki in domobranski poveljniki so bili v svojem hotenju in mišljenju protinemško usmerjeni, odločeni so bili bojevati se proti komunizmu, k čemur jih je prisilil revolucionarni teror.

· Domobranstvo je bilo nadaljevanje vaških straž, vendar bistveno bolje organizirano in oboroženo. Večina domobraskih oficirjev je imela to formacijo za nujno zlo, s pomočjo katerega so se prikopali do orožja in urili vojake, da bi se lahko bojevali proti komunistom in nato v danem trenutku na strani zaveznikov izgnali okupatorje iz dežele.

· Slovenska zaveza je v juliju 1943 nominalno združila vse protikomunistične vojaške in paravojaške enote v Slovensko narodno vojsko (SNV), ki je bila predvidena kot del jugoslovanske vojske pod Dražo Mihajlovičem.

· Decembra 1944 naj bi se po odloku Narodnega odbora ustanovila SNV, ki naj bi združevala vse oborožene sile v Sloveniji: enote Jugoslovanske vojske, Domobranstvo_idr. Odlok o ustanovitvi SNV je bil sprejet šele 21. januarja 1945 na seji Narodnega odbora, odlok o formiranju pa v aprilu 1945. Tako so končno na seji slovenskega parlamenta na Taboru v noči med 3. in 4. majem njeni častniki prisegli kraljevi vladi, čakajoč prihoda zahodnih zaveznikov in združitve SNV z njihovimi četami.

· A razplet svetovne vojne se je že skoraj leto prej razvijal v znamenju zaveznišтва zahodnih sil z Zvezo sovjetskih socialističnih republik (ZSSR).

· Tako je že 16. junija 1944 prišlo do sporazuma Šubašič—Tito, torej med kraljevo vlado v Londonu in Nacionalnim komitejem osvoboditve Jugoslavije (NKOJ), pravzaprav s Centralnim komitejem komunistične partije Jugoslavije (CK KPJ). S tem sporazumom so zavezniki odrekli podporo Mihajlovičevi vojski in priznali Titove čete.

· Na konferenci v Jalti, v začetku februarja 1945, so zmagovite sile podpisale pogodbo, ki je izrecno izjavljala, da je treba Tita in Šubašiča obvezati, da takoj uresničita sklenjeni sporazum in da mora biti bodoča vlada sestavljena na njegovi podlagi.

· Proti pričakovanju slovenske demokratične strani se zahodni zavezniki pomladi 1945 niso izkrcali na Balkanu. Zaradi prodiranja rdeče armade in domačih revolucionarjev sta se po 6. maju 1945 slovenski Narodni odbor in Slovenska narodna vojska večinoma umaknila v britansko okupacijsko cono na Koroškem, kjer so jih Britanci nastanili v taborišču Vetrinj. Z njima je šlo nekaj tisoč civilistov.

· Britanci so Slovenske domobrance konec maja predali Titovim četam, ki so zagrešile nad njimi množičen zločin. Večina je bila pomorjena in končala v kraških brezneh, zapuščenih rudniških jaških, protitankovskih jarkih in jamah po vsej Sloveniji. Pretežni del primorskih domobrancev in četnikov se je rešil v Italijo in preživel.

· Tako leta 1945 ni bilo prave „osvoboditve” Slovenije, ker je osvoboditev iz ječe totalitarne vladavine okupatorja peljala le v suženjstvo v drugi totalitarni vladavini — gospodstvu komunizma.

· Komunisti so osvobodilni boj izkrivili, ga izrabili za svoje cilje in na njem, po koncu vojne, zgradili diktatorski in protidemokratični sistem, ki naj bi ostal nedotakljiv za vse večne čase.

· V teku let jim je s sistematično propagando uspelo v mišljenju ljudi izenačiti osvobodilni boj s komunističnim prevratom in vse predstavnike nekomunističnih tokov izločiti kot „kolaboracioniste”. Posledice tega popačenja zgodovine je čutili še danes.

· Po zmagi revolucije leta 1945 je v Sloveniji vladalo obdobje hudega zatiranja, očitnega teptanja človekovih pravic in obračunavanja z vsemi političnimi nasprotniki in vsemi mogočimi viri nevarnosti za nove oblastnike.

· Slovenija je bila resnično osvobodjena in s tem tudi svobodna šele 25. junija 1991.

Ta veriga dogodkov se preko begunstva in izseljenstva vije naprej do vseh, zbranih v dvorani Slovenske hiše v Buenos Airesu, na to prvo nedeljo v juniju 2009. Tu ni preskokov. Ta nit zgodovine vodi nepretrgoma do vsakega izmed nas.

Osebn nisem doživel tistih dni. Nihče izmed mojih sovrstnikov jih ni. Vse manj je prič tistih časov. In zdaj, osemnajst let po osamosvojitvi, po resnični osvoboditvi Slovenije je zopet čutili vetrove iz stare, ledene dobe. Vse naj bi ostalo tako, kot je bilo. Resnica spet težje prihaja na dan. Zato so letos morali spregovoriti mrtvi preko lastnih kosti. Čeprav je dokumentiranih že več kot 600 grobišč po vsej Sloveniji, je odmevnost doživela le Huda Jama. A v celoti je šlo za največji pomor neoboroženih ljudi po drugi svetovni vojni v Evropi, za največji pomor neoboroženih prebivalcev Slovenije vseh časov, za največje morišče Hrvatov v njihovi zgodovini, za skupaj nad 100.000 pomorjenih, od tega več kot 15.000 Slovencev. Bivšim prijateljem rdeče diktature, sedanjim simpatizerjem revolucije oz. njenih privilegijev pod krinko osvobodilnega boja, politikom, ki se obračajo z vetrom, javnosti, ki se spreneveda, so kosti zakričale: v jami

ležimo pobiti. In prišel je dan, ko smo se morali spomniti besed iz Svetega pisma: „Če boste vi tiho bodo še kamni vpili”. In zakričale so kosti. In javnost je preko TV Dnevnika spoznala resnico o pobojih, desetletja ovito v mrak laži. In obelodanjen je bil zamolčani sad revolucionarnega boja: bratomorni zločin. In politiki kontinuitete so bili primorani izreči besedo o grozodejstvih. Čeprav se nekateri še sprenevedajo, drugi relativizirajo, tretji molčijo, ostaja vse manj manevrskega prostora pred neizprosnim pričevanjem dejstev.

Ob tem pa so se kmalu pokazali poskusi, da bi tema kar se da hitro izginila iz televizije, časopisov in radijskih oddaj. Poimenovanje ljubljanske ulice po Titu je uspešno prekrilo debato o pobojih. A slovensko javnost je odkritje Hude Jame pretreslo. Ob tem se je že vnela debata okoli tega, kdo mora prevzeti odgovornost za povojne poboje. Bili smo priče dogodku, ki je pomenil obrat v javnem mnenju glede vrednotenja tega trenutka slovenske zgodovine.

Zato se v časih, ko se na videz spet temni na obzorju, ne smemo pustiti zavesti v malodušje. Iz Hude Jame ter iz nešteto drugih grobišč se oglašča vest, ki se je ne da utišati. Bog daj, da bi se ta proces pospešeno nadaljeval, da bi kmalu resnica zasijala v vsej svoji zapletenosti, žalosti in tragiki za notranjo osvoboditev celotnega naroda in za sproščenost vseh njegovih življenjskih sil. Upamo, da se bodo dediči kontinuitete nekoč vendarle odrekli Titoizmu, odrekli komunizmu znotraj t.i. NOB oz. OF. Ob tem ostajamo odprti za pozitivne elemente in nagibe, ki sta jih ta dva pojma vsebovala, čeprav sta bila uporabljena za doseg ciljev komunistične partije, torej za prevzem oblasti in vzpostavitev totalitarnega režima.

V izseljenstvu smo potomci beguncev, po krivem imenovanih „izdajalci”, pol stoletja vztrajali in skušali ohranяти vero in slovenstvo, zgodovino, predvojno politično kulturo, demokratične vrednote — za čas, ko bi prišlo do resnične osvoboditve. S svojim obstojem, pričevanjem, pisanjem in delovanjem, ne nazadnje z aktivno podporo demokratičnim silam v Demosu, je ta skupnost tudi prispevala svoj delež k temu, da je leta 1991 prišlo do osvoboditve in osamosvojitve Slovenije.

Pred nekaj tedni sva za video arhiv, ki ga pripravlja s prijateljem Štefanom Godcem, posnela pričevanje domobranca, ki je bil vrnjen in poslan v Teharje. Dve njegovi misli sta me prevzeli. Prva je ta, da so domobranci, po njegovih besedah, hodili v smrt polni vere, z rožnim vencem v rokah in z molitvijo na ustih, kljub mučenju in nečloveškem ravnanju njihovih krvnikov. Torej zavest duhovne dimenzije, ki ni omahovala niti v najhujši preizkušnji. Druga misel pa je bila opomin, naj se zavedamo in se ne sramujemo, da je ta skupnost v samem jedru domobranksa in, da bo to, kar je, le dokler bo zvesta njihovim vrednotam. Jasna vizija, brez relativizma.

V tem smislu ni nepomembno koliko se nas, leto za letom udeležuje te naše skupne spominske svečanosti, saj je tudi to merilo za našo zavezanost idealom in zvestobo mrtvim. Zato še naprej vzgajajmo svoje otroke v ljubezni do resnice, do lastnih korenin in jih navdušujmo za delo za boljšo skupno narodno prihodnost.

Glede vprašanja našega odnosa do časa v njegovi trirazsežnosti, dr. Milan Komar opozarja: „Za nas v zdomstvu je pomembno, da se znamo vživeti v sedanost in polno zajemati iz sedaj obstoječih možnosti. Sedanost je področje, na katerem se uveljavlja dejavna zvestoba, ki zna na učinkovit način s sodobnimi dejanji pričevati o dragocenosti naše preteklosti in o pomembnosti naših minulih naporov in borb. Sedanost je pa tudi osnova, iz katere se gradi naša resnična, neutvarna prihodnost. (...) Samo sedaj in tukaj res lahko kaj naredimo, da bo preteklost skladno nadaljevana in da ne bo njen dober glas trpel zaradi naše malodejavnosti ter da bo po drugi strani prihodnost dobro pripravljena in pravično zaslužena”.

Pred štirinajstimi leti sem v tekstu za spominsko počastitev domobrancev in vseh žrtev komunistične revolucije na Slovenskem ob petdesetletnici množičnega pokola slovenskih mučencev po koncu druge svetove vojne zapisal:

„Ali ne vidiš svojega obraza v ogledalu? V njem se zrcali usoda tvojega roda, begunca. Spočela so te koroška polja, begunske barake, ladje čezoceanke, emigrantski hoteli, ceste, polja, gore, vode, kamen, les tujine.

Buenos Aires te je zazibal, sojenice neonskih pogledov so te vzele v trepetajoča naročja in te povile v objem jugovzhodnika. V vetru, ki diši po poteptani mrtvi, po vodi iz prstenih strug, po rdeči, ilovnati zemlji, po soku iz pragozdov, je seme preživel nevihto. (...) V vrvežu jekla in betona je vez s preteklostjo komaj zaznavna, zvestoba idealom arhaična, življenje v doslednosti ekstremitizem. Zato prižigam luč prepričanja. Trdnost prihaja iz korenin do šibkih vej, iz zgodovine se pretaka preko mučencev in me napaja s silo resnice, s silo ljubezni, ki ni omagala pod težo trpljenja in smrti”.

Potomci mučencev smo. Zavedajmo se nenadomestljivega poslanstva pričevanja, ki vpliva iz srca v srce. V zvestobi do mučencev, s sočutjem do trpečih, delajmo. In jame zamolčane zločina bodo jame opomina in trajnega spomina.

SLOVENCİ V ARGENTINI

SKA

Odprtje likovne razstave na veleposlaništvu RS

Pod pokroviteljstvom veleposlaništva Republike Slovenije v Argentini je Slovenska kulturna akcija otvorila likovno razstavo v četrtek, 19. maja 2009, ob 12. uri v sejni dvorani ambasade.

Na vabilo veleposlaništva Republike Slovenije je v preteklosti Slovenska kulturna akcija priredila samostojne

Končno pa je povabila umetnike, naj povezujejo še druge ustvarjalce in jih seznani z delom na umetniškem področju, da se bo tako sodelovanje še pomnožilo in pritegnilo umetnike slovenskega porekla. Vsaka kulturna predstava v tej ali oni obliki je neke vrste spričevalo kvalitete naših slovenskih ljudi v tujem svetu.

Predstavniki mestne vlade lic. Claudio Avruj je z navdušenjem izrazil svoje presenečenje nad lepoto razstave, nad zanimivo idejo ter se zahvalil vabilu ob tako lepem dogodku ter po svojih močeh obljubil vso razpoložljivost svojega resorja za medsebojno sodelovanje in iniciative.

Razstava je vsebovala likovna dela 16 umetnikov različnih starosti, šol in slogov. Ogledali smo lahko eksponate sledečih likovnikov: Ivana Bukovca, Andrejke Dolinar Hrovat, Marjana Gruma, Eli Hafner, Helene Klemenc, Toneta Kržišnika, Daniela Leberja, Andreja Makeka, Tilke Močnik, Amalie Molek, Adriane Omahna, Andree Quadri Brula, Lučke Voršič, Vladimirja Voršič, Branka Zavrtanika in Irene Žužek.

Poleg umetniških slik je bilo potrebno veliko občutka za estetiko pri razporeditvi v prostoru tako si različnih slik po tematiki, stilu in obliki.

Na mizici so bili na razpolago kvalitetno izoblikovala v enobarvni zeleni ilustraciji katalogi delo Monike Urbanije Koprivnikar.

Obiskovalci razstave smo tako pričeli to popoldne v prijateljskem razgovoru, vzpostavljajoč nove stike, z zakusko in v krasnem okolju odtenkov barv in oblik.

Razstava je odprta obiskovalcem slovenskega veleposlaništva v naslednjih mesecih.

K.C.

polletne likovne razstave v veleposlaniški rezidenci. Tako so bila razstavljena dela sledečih umetnikov: pokojne Bare Remec, Adriane Omahna, Andrejke Dolinar Hrovat, Toneta Kržišnika in Andreja Makeka. Vsaka izmed teh razstav je umetniško olepšala za nekaj mesecev prostore rezidence in bila na ogled slovenskim in drugim obiskovalcem.

V mesecu maju pa smo prvokrat odprli likovno razstavo na pobudo in vabilo veleposlanika Slovenije v Argentini prof. Avgušтина Vivoda v sejni sobi veleposlaništva. Na pobudo za tovrstno umetniško izraznostjo je Slovenska kulturna akcija sprejela vabilo z veseljem in odgovornostjo.

Po objavljenemu razpisu v glasilu Oznani in tedniku Svobodna Slovenija je bila izbrana po ena slika umetnikov, ki so se odzvali vabilu ter izpolnili kakovostne umetniške pogoje.

Ob napovedani uri se je zbralo število povabljenih obiskovalcev predvsem umetnikov in njih bližnjih sorodnikov, predstavnikov nekaterih organizacij in skupina Slovencev, ki so prav na ta dan prejeli slovensko državljanstvo.

Na odprtje razstave se je s svojo prisotnostjo odzval vabilu predstavnik mestne vlade direktor oddelka za stike z ustanovami, med katere sodijo emigracijske skupnosti, lic. Claudio Avruj.

Najprej je veleposlanik prof. Avguštin Vivod pozdravil navzoče v slovenščini in nato v španščini ter označil namen in smisel razstave. Sledilo je nizanje misli predsednice Slovenske kulturne akcije dr. Katice Cukjati. Najprej se je zahvalila za pokroviteljstvo veleposlaniku, nato Majdi Tomažin Bukovec za vse sodelovanje, saj kot žena umetnika ima veliko smisla za vse, kar je povezano s slikarstvom in je bila med pripravljanjem razstave in kataloga stalno ob strani s sugestijami in nasveti.

Zahvalila se je tudi članom SKA, ki so imeli posebno zaslugo pri pripravi te likovne ekspozicije: vodji likovnega odseka prof. Andrejki Dolinar Hrovat, ki je nosila največjo težo pri pripravi tega kulturnega praznovanja; tehnično pa je omogočil obešanje slik s svojim umetniškim kriterijem in spretnostjo slikar Andrej Makek.

Dr. Katica Cukjati je poudarila pomembnost in reprezentativnost slovenskega umetniškega izražanja v središčih, kjer so dela dostopna argentinski izbrani kulturni in družbeni publiki, kot so veleposlaniški prostori.

OBUJANJE SPOMINOV

Srečanje Adroquejčanov

„Kdaj se bomo spet dobili?“, se večkrat med seboj sprašujemo bivši gojenci Rožmanovega zavoda, ki je v Adrogué deloval skozi 25 let in je v njem dobivalo narodno in krščansko vzgojo, v bližnjih tukajšnjih šolah pa potrebno učenost - vse to z različnimi uspehi - 200 slovenskih fantov.

Pri zadnjem srečanju, aprila 2002, smo proslavljali 50. obletnico ustanovitve zavoda, združeno s preselitvijo ljubljanskega begunskega semenišča v Adrogué.

varrije, Mercedesu ... Nekateri se nismo videli že skoraj pol stoletja, drugi so prišli v slovensko družbo že kar po desetletjih. A prijateljsko vzdušje nas je približalo, kot če bi šele „prejle“ zapustili

Minilo je že sedem let od tistega lepega prijateljskega večera in smo si zopet zaželeli, da se dobimo.

Tej želji smo pa dodali še dva dogodka: obisk Argentine, skupnosti in sorodnikov redovnika minorita Staneta, ki deluje v Evropi in pa 70-letnica gojenca že iz prvih začetkov, Lojzeta.

Na hitro smo se začeli obveščati in v novi slovenski restavraciji v Ramos Mejía se nas je v soboto, 30. maja zbralo kar 25 bivših zavedarjev, z gospodom prefektom Alojzajem Kukovico na čelu. Prihili so celo iz Tucumana, Mendoza, Ola-

zavod, in četudi smo po letih precej narazen.

Anekdotična iz zavodskega življenja, kakšna mladostna nagajivost, spomini na odsotne in na tiste, ki so nas že za vedno zapustili, življenske izkušnje, vprašanja „Koliko otrok pa imaš?“, „Kje in kaj delaš?“, „Od kdaj si že v penziju?“ ... vse te teme so krožile po omizjih.

Odlično smo bili postreženi, Lojzetu smo ob torti napili in zapeli, na slikah nam bo pa ostal lep spomin na ta dogodek.

Razšli smo se z namenom, da se bomo še dobili!

Bivši zavodar

GLASBENI OBISK

Solistika

Iz Slovenije prihajajo novi gostje v Argentino ... Tokrat, glasbeni klovni s svojim izročilom „glasbena predstava za dva solista in neomejeno število inštrumentov“.

Čudno se sliši, kajne? Povejmo torej, da prihaja med nas „Solistika“.

Kdo je ta skupina? Kaj nam bo predstavila? Brskali smo po spletu in našli nekaj podatkov o njih.

Projekt Solistika je zastavljen v tradiciji glasbenih klovnov, enega od najstarejših zabavnih žanrov, ki se odlikuje z duhovitim in predvsem virtuosnim izvajanjem glasbe, tokrat vrhunec klasične glasbe v inovativnih aranžmajih za nepričakovane inštrumente.

Predstavljajte si prazen oder. Na njem dva solista virtuoza, stojala za note in mikrofoni. Njuno druženje na odru postaja dvoboj. Ob osnovnih inštrumentih se na odru pojavlja vse več priložnostnih glasbil z nenavadnimi zvoki, ki se vklaplajo v osnovno glasbeno temo ali pa tvorijo svojo. (Nekako kot „Les Luthiers“ v Argentini?)

Režiser Branko Završan je glasbeno klovniado postavil v okvir neposrednega prenosa tekmovanja inštrumentalnih solistov iz radijskega studia. On osebno vodi oddajo na odru ter avtorja glasbene priredbe Boštjan Gombač in Marko Brdnik, igrata za tekmece. Občinstvo predstave tudi dobi že vnaprej svojo vlogo.

Predstavili se nam bodo na Pristavi (četrtek 11. ob 20. uri) in v San Justu (ponedeljek 15. ob 18. uri).

Ali kaj ni jasno? Kako to? Samo treba se je odzvati vabilu in jim z dobro energijo slediti na odru, biti kos naši vlogi, in zabavati se kar se le da! Ni tako težko, kajne da ne?

VISOKOŠOLCI

O naši zgodovini

Tudi letos se visokošolci redno zberemo na prvo soboto zvečer v Slovenski hiši, da poslušamo in se pogovarjamo o važnih in zanimivih temah.

Prvo soboto v mesecu maju nam je predaval dr. Andrej Fink. Podal nam je kronologijo revolucije na Slovenskem. Z njo nam je osvežil spomin na potek glavnih dogodkov in vzroke, ki so vodili v njih razvoj. Predavatelj je navedene dogodke zapisoval na časovno črto in nam jih predstavil z veliko jasnostjo. Za razumevanje dogodkov se je pregled pričel s Hitlerjevim napadom na Poljsko ter sodelovanjem slovenskih komunistov v španski državljanski vojni v okviru mednarodnih rdečih brigad. V pregledu so se obravnavale teme kot dolomitska izjava, prvi poboji zavednih Slovencev, nastanek vaških straž, nastanek domobrancev in dogovor v Jalti.

Šestega junija smo se ponovno dobili, to pot da bi gledali film „Slovenija na barikadah“. Prosili smo arh. Jureta Vombergarja če bi lahko vodil debato o filmu, kar je vljudno sprejel. Pred filmom nas je na kratko uvedel v zgodovinsko pojmovanje slovenske države. Slovenci smo kot narod dolga leta živeli pod tujo oblastjo. Realna možnost za samostojno državo pa se je pričela pojavljati po razpadu avstroogrske monarhije. Med najbolj znanimi zagovorniki samostojne slovenske države je bil profesor Ehrlich, ki je vodil akademsko skupino „Straža“; bil je umorjen od komunistov. Ko je zavladal komunizem, se je misel o samostojni Sloveniji naprej razvijala v zdomstvu. Kako so se vrstili zadnji dogodki za osamosvojitve in potek vojne nam je podal film. Za konec je bila, kot vedno, odprta možnost za vprašanja in debato.

Jože M. Rožanec

Pavle Novak CM, novi vizitator lazaristov

Vrhovni predstojnik Misijonske družbe je 1. junija 2009 potrdil izvolitev Pavleta Novaka CM za provincialnega predstojnika Slovenske province Misijonske družbe (lazaristov).

Pavle Novak se je rodil 19.05.1960 v Buenos Airesu v slovenski družini s petimi otroki. Tam je obiskoval osnovno šolo in klasično gimnazijo. Po maturi 1978 se je vpisal na fakulteto za kemijo in nato na fakulteto za optiko in kontaktne leče. Dve leti je bil zaposlen na fakulteti kot asistent za instrumentalno optiko.

V noviciat Misijonske družbe je vstopil 27.09.1988 v Beogradu. Bogoslovje je študiral v Ljubljani. Po diplomi leta 1992 se je leto dni v Parizu spopolnjeval v francoščini in na Katoliškem institutu poslušal predavanja iz izbranih predmetov moralne teologije.

Mašniško posvečenje je prejel 29.06.1993 v ljubljanski stolnici. Novo mašo je imel v rojstnih župnijah svojih staršev, v Vidmu-Dobropolje in ponovitev na Igu. Eno leto je deloval kot kaplan pri Sv. Jakobu ob Savi, v letih 1994-1997 pa v župniji Brezmadežne v Torontu. Avgusta 1997 se je vrnil v Slovenijo in prevzel službo ravnatelja v Študentskem domu Vincencij na Taboru v Ljubljani. Pri vodstvu province je sodeloval kot provincialni svetovalec. Septembra 2004 je bil premeščen v Buenos Aires na postojanko slovenskih lazaristov v Lanusu, kjer je kaplan-oval v župniji Marije Kraljice in deloval med rojaki, zadnji dve leti pa je opravljal tudi službo hišnega predstojnika.

Sedaj se vrača v Slovenijo. Službo vizitatorja bo prevzel v drugi polovici junija. Novemu vizitatorju želimo Božjega blagoslova, poguma in zdravja ter zavzete pomoči sobratov pri vodenju province.

L. G.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Kaj nam bo še prinesla sedanja volilna kampanja? Zadnji dvomljiv primer je poseg sodne oblasti, ki je vzela na piko opozicijske kandidate. In seveda obtožba opozicije, da za temi posegi stoji vlada.

Po kandidaturah še kandidati. Volitve so dokončno povezane s sodišči. Najprej je bilo vprašanje, če lahko kandidirajo funkcionarji, za katere se ve, da ne bodo nastopili novih funkcij, ter tisti, ki se selijo iz okrožja v okrožje in kandidirajo, ne da bi upoštevali predpisana časovna obdobja. Vse je bilo potrjeno. Sedaj pa je stvar še bolj zapletena. Že pred časom je precej polemičen sodnik Faggionato med osumljence v zadevi prekuščevanja efedrine, bistvene prvine pri izdelavi mamil, postavil prvega kandidata upornega peronizma v provinci Buenos Aires. Francisco De Narváez naj bi pred leti klical glavnega obtoženca s svojega mobilnega telefona. Obtoženi je dokazal, da je bil telefon v uporabi enega izmed uslužbencev. V tisti dobi je podjetnik imel na svoje ime 4000 mobilnih telefonov, nad katerimi seveda ni mogel imeti vredne kontrole. Pisna predstavitev ni zadostovala in v trenutku, ko ena izmed anket kaže, da De Narváez prednjači, ga sodnik kliče na zasliševanje. Kandidat seveda zavrne sodnika ga obtoži, kar seveda ne pomeni veliko, saj ima Faggionato v teku že 36 tožb zaradi nepravilnega postopanja.

Tudi sredstva. Levičarska opozicija pa se je tudi zatekla k sodni ustanovi. Trdi namreč, da ji vlada ne dostavlja denarnih sredstev, ki ji po zakonu pripadajo. V tem primeru pa je sodišče dalo prav opoziciji in od vlade zahtevalo, naj uredi zadevo kot narekujejo predpisi. K sodišču se je zatekel tudi sin avtorja peronistične koračnice, ki je neke vrste njihova himna. Kot lastnik avtorskih pravic je zahteval, naj se vladni stranki prepove uporaba te pesmi v volilni kampanji, ker da Kirchner še daleč ne predstavlja vrednot peronizma. Tudi v tem primeru je sodišče odločilo proti vladi. A v izziv sodni oblasti, avtorskim pravicam in opoziciji, vladna stranka še naprej propagandno uporablja slavno koračnico. Ob tem se vprašamo: ali se lahko volitve odloči na sodišču? Seveda lahko, pa to ni nič novega. Saj imamo tudi Slovenci zanimiv primer, ko so Janšo, v polnem teku volilne kampanje, obtožili v zadevi Patrie. Potem se je vse izkazalo za prazen nič, a škoda je bila narejena.

Udar na udar in brez odmore. Opozicija trdi, da za vsemi temi ukrepi stoji bivši predsednik Nestor Kir-

chner. On tega niti ne zanika. Nasprotno, De Narváez je pozval, naj neha igrati „vlogo žrtve“ in naj se predstavi sodišču. Sedaj opazovalci napovedujejo nove sodne postopke. To pot da bosta na tarči drugi kandidat Felipe Solá in tretja kandidatinja Claudia Rucci. Sodni postopek se obeta tudi v Córdoba, kjer naj bi pred sodnika bil poklican vodja opozicijske povezave Luis Juez. Celotna afera je precej v stilu bivšega predsednika. Ne gleda na sredstva, ne meri posledic, temveč udarja nenehno, brez premirja. Da se lahko udarci vrnejo kot bumerang? Seveda, a to ga ne skrbi. S tem postopanjem tudi še bolj polarizira volitve v provinci in potiska levo povezavo v ozadje. A tudi to ga ne skrbi. Opazovalci menijo, da je tudi on za sodnim odlokom, ki je dovolil da bivši komisar Patti, kljub temu da je v ječi, lahko kandidira. Ta bi lahko odtegnil marsikateri glas De Narváezu. Se pa ob tem pojavlja tudi vprašanje, koliko so resnične ankete, ki jih objavljajo na eni in drugi strani. Na to se pritožuje zlasti levičarska povezava radikalov in ARI, ki trdi, da je vse skupaj le volilna propaganda, ki požira ogromna denarna sredstva. Objavljene številke naj ne bi odsevale dejanskega stanja.

In medtem? Gospodarsko stanje se ne izboljša. Vlada sicer napenja vse sile, da bi krizo prikrila, a ji ne uspe. Vladne statistike kažejo, da je industrijska proizvodnja v prvih štirih mesecih padla le za 1,2 odstotka. Industrijska unija trdi, da je padla za 9,5%. Razlika je ogromna. Grobo je propadel vladni plan za reaktivacijo avtomobilske industrije, ki je predvideval prodajo 100.000 novih poceni avtomobilov. Posojila se niso obnesla in provincijske vlade, ki bi preko svojih bank upravljale ta sredstva, so jih enostavno vrnile. Propada tudi vladni načrt, da bi izdelali poceni avtomobil popolnoma argentinske proizvodnje. Globalizacija ter industrijska integracija z Brazilijo sta šli že tako daleč, da je to v praksi nemogoče. Če bi vztrajali na tem načrtu, končni izdelek ne bi bil dovolj kvaliteten, zlasti pa ne dovolj poceni. Počasi, prepočasi, se vlada zaveja dejstva, da se stvarnosti ne da spreminjati po poti odlokov. Tudi volilnih izidov ne. Zato protivladne stranke močno opozarjajo na nevarnost poneverbe volilnih rezultatov. De Narváez potom televizijske propagande išče ljudi, ki bi pomagali pri nadziranju štetja; leva povezava pa po internetu uči svoje pristaše, kako se kontrolira vsebina volilnih skrinjic.

G. JOŽE RAZMIŠLJA

Življenjska izmučenost

To prinesejo leta, posebno, če so ta polna mnogih dejavnosti.

Največkrat je to le naravna telesna utrujenost, bolezen, kar vpliva tudi na našo duševno razpoloženje. Bogu se zahvalimo, če nam glava in umske sposobnosti še odgovarjajo. Končno je vse od njih odvisno.

Izrabimo vse naše sposobnosti do konca. Če nam telesne moči več ne služijo, kot včasih, uporabimo duševne, uporabimo jih, da sebi in drugim čim več dobrega storimo.

„Počivali bomo tam“, je večkrat rekel Mons. Orehar. Tam ne bodo prišle v račun ne telesne ne duševne moči. Vse je kakor v zaprti knjigi, v kateri so ali pa ne, napolnjene njene strani.

Delajmo dokler je čas, pa naj gre to za telesne ali duševne moči. Vsi imamo ene ali druge ... Dajmo jih v promet. So kakor talenti, za katere bo Bog zahteval obračun.

Nihče naj ne bo takrat, kot oni, ki je sprejel enega samega, pa ga je zakopal.

Čim več bomo storili, tem večja bo do nas božja hvala in priznanje. Ne gre nam za to. Glavno je, da smo Bogu všeč. Če nas noge več ne držijo, je morda razum še svež in uporabimo ga, za kar smo ga prejeli.

Dokler je močna volja, nam ta pokaže, kje je naše mesto.

Pripravimo pa tiste, ki nam bodo sledili.

Prav kratko junijsko razmišljanje

Odgovor tistim, ki še sedaj trdijo, javno ali privatno: „Še premalo smo jih pobili“.

Prav imate, premalo ste jih pobili - dokler so imeli orožje v rokah. Tako ste bežali pred njimi, da vas niso mogli dohiteti, da bi sploh lahko streljali nanje.

Mrcvarili in pobijali ste jih šele, ko so bili prodani in vam predani - niste jih niti sami zajeli.

Pobijati razorožene in izročene nasprotnike pa ni častno za vojaka - kar vsekakor niste bili - in za človeka, ki ima vsaj kanec časti v sebi, ki pa, kot se je izkazalo, je tudi niste imeli.

Zato le naprej trdite: „Še premalo smo jih pobili“; a dokončajte stavek „dokler so bili oboroženi, ker nas niso mogli pri begu dohiteti“.

Franci Markež

Žižek ni več Slovenec

Pa pravijo, da časopisi ne prinašajo dobrih novic. Za to je poskrbel filozof Slavoj Žižek, ko je v reviji Mladina govoril o marsičem, tudi o slovensko-hrvaških mejnih razlikah. Med drugim pravi, da je edino, kar bi bilo treba storiti - a ni prepričan, da je dovolj moči in volje na katerikoli strani -, je po njegovem skupen poziv intelektualcev in kulturnikov obeh držav, da je čas, da se zač-

nemo obnašati kot „niti Hrvat niti Slovenci in - če parafraziram svetega Pavla -, in da nas mora biti obojih sram zase. (...) Od (relativno) svetlih časov s konca osemdesetih let je Slovenija regredirala v eno najbolj mračnih okolij Balkana. Če sem ob agresiji JLA napisal, da se začasno (do preklica) priznam za Slovence, se zdaj definitivno odpovedujem temu, da bi se štel za Slovenca.“

Benigarjev film

Na uredniško mizo je prišlo sporočilo o predvajanju dokumentarnega filma Janka Benigarja na slovenski televiziji. Naslov se glasi: „Juan Benigar 1883-1950“, izpod rok scenarista in režiserja Slavka Hrena.

Kratka predstavitev tega, kar bomo si lahko ogledali v torek, 16. junija ob 21. uri (po slovenskih urinih kazalcih): „Juan, Janez, Jan-ko, Ivan Benigar, mož z veliko imeni in več domovinami, ena največjih ugank slovenske znanosti, postaja del slovenskega duhovnega prostora. Argentinska dediščina tega 'duhovnega otroka Patagonije' je dolgo ostajala predmet raziskovanja redkih posameznikov, danes pa se z njim ukvarjajo tudi raziskovalci na Hrvaškem, v Argentini in po svetu. V prostranstvih Patagonije, južne argentinske pokrajine, med desetlinami potomcev in dedičev Benigarjeve zapuščine, v krajih, kjer je živel in delal med Indijanci Mapuche, je nastajal dokumentarni film, ki skuša skozi pričevanja ljudi, od preprostih domačinov do akademskih raziskovalcev, izrisati podobo človeka in znanstvenika, ki še vedno buri našo domišljijo.“

Spomnimo se, da je pred kratkim izšla knjiga Ranjeno drevo, pisatelja Ivana Sivca, ki je hodil po poteh Janka Benigarja v Argentini.

Juan Benigar je dokumentarec meseca na TV SLO 1, na sporedu torej, 16. junija ob 16. uri (po „našem“ času). Oglejte si ga preko interneta na spletni strani RTVSLO in presodite sami.

Joseph Haydn, oče klasične simfonije

Joseph Haydn je bil ob Wolfgangu Amadeusu Mozartu in Ludwigu van Beethovnu najpomembnejši skladatelj dunajske klasike

Sloves je užival že za svojege ne ravnokratkega življenja, v katerem je zložil več kot tisoč del. V rodni Avstriji se ga letos spominjajo še posebej, saj min-eva 200 let od njegove smrti. Umrli je star 77 let.

Haydn (1732-1809), sin kolarja iz majhnega kraja Rohrau na tromeji med Avstrijo, Slovaško in Madžarsko, je bil neločljivo povezan z Železnim, glavnim mestom avstrijske Gradiščanske. Tu je imela eno svojih rezidenc madžarska plemiška rodbina Esterhazy, pri kateri je dolga štiri desetletja skrbel za glasbo, sprva kot namestnik, nato kot kapelnik.

Za Esterhazyjeve je ustvaril številne skladbe, globok pečat je pustil zlasti v klasični simfoniji in godalnem kvartetu, zato ga glasbena zgodovina označuje za "očeta" obeh zvrsti. Poleg 107 simfonij in 83 godalnih kvarte-

tov je napisal več oper, maš, oratorijev, solističnih koncertov, klavirskih sonat. Skupaj je zapustil več kot tisoč del, kolikor jih je v njegov opus razvrstil nizozemski muzikolog Anthony van Hoboken.

Njegovih del pa niso izvajali le v tedanji habsburški monarhiji, popularen je bil tudi v Angliji, kjer se je mudil kar dvakrat in tam med drugim zložil t.i. Londonske simfonije. Ljubljane, kljub bližini, ni nikoli obiskal, čeprav je njegovo glasbo slišala po zaslugi tedanje Filharmonične družbe, predhodnice današnje Slovenske filharmonije. Družba ga je leta 1800 celo imenovala za svojega častnega člana.

V Železnem, mestu s 12.500 prebivalci, že od leta 1986 prirejajo Haydnov festival, od letošnjega 31. marca, dneva Haydnovega rojstva, pa skoraj ne mine dan, ko se obletnice ne bi spomnili s koncertom njegovih del. V jubilejnem letu bodo tam, na primer, poustvarili vse njegove simfonije.

NOVICE IZ SLOVENIJE

TED KRAMOLC IN ERNESTO SABATO

Zadnji sveženj knjig založbe Nova revija prinaša: s področja beletristike pesniške zbirke Kažipoti brezpotij Jožeta Snoja, Purpurni dež Andreja Medveda in Ljubezni Jurija Hudolina ter romana Sol v grlu Teda Kramolca in Abadon, pokončevalec Ernesta Sabata, ob njih pa še pričevanjsko knjigo Pogovori z Brodskim, ki jih je zapisal Solomon Volkov.
Casovni okvir romana Sol v grlu kanadskega Slovenca Teda Kramolca iz zbirke Samorog so prva leta po drugi svetovni vojni, ko se junak pripovedi znajde kot emigrant v Kanadi, retrospektivno pa se vrača v začetno begunsko obdobje, ki ga je preživel v Avstriji. Jezik romana je po besedah pisca spremne besede in jezikovnega redaktorja romana Janeza Kajzerja sodoben, stavki so kratki. Kot je še dejal Kajzer, gre za "berljiv in zanimiv roman, ki širi prostor slovenske kulture".
Abadon, pokončevalec je tretji in obenem zadnji roman argentinskega fizika, pisatelja in esejista Ernesta Sabata. Roman prikazuje apokaliptično videnje današnjega sveta, prostora in časa, v katerih se napoveduje zmagoslavje Zla. To videnje je po besedah prevajalca in pisca spremne besede Mira Bajta prikazano fragmentarno in razodeva pisateljevo retrospektivno, refleksivno in kritiško prizadevanje po razgaljanju resnice. Roman, katerega dogajanje je postavljeno v Buenos Aires, odpira skoraj vse velike teme 20. stoletja, od druge svetovne vojne, vojne v Vietnamu in razvoja znanosti.

AF447

Med potniki letala Air France, ki je strmoglavilo v morje med potjo iz Rio de Janeiro v Pariz, ni bilo Slovencev. Je pa bil med potniki Brazilec Silvio Barbato, bivši dirigent Simfoničnega orkestra občinskega teatra v Rio de Janeiro, ki je letel v Slovenijo, da bi dirigiral. Barbato je bil že v začetku leta v Sloveniji in dirigiral orkestru Slovenske filharmonije pri novoletnem koncertu.

MAJSKA BREZPOSELNOST

Konec maja je bilo na Zavodu RS za zaposlovanje prijavljenih 84.519 brezposelnih oseb, kar je za dva odstotka več kot aprila. V maju se je zaposlilo 4273 brezposelnih oseb, kar je 16,1 odstotka več kot aprila in 33,7 odstotka več kot maja lani. Zavod tako velikega obsega zaposlitev brezposelnih oseb ne beleži od septembra lani.

NIČ NEDOSTOJNO!

Predsedstvo Zveze združenj borcev (zdaj ima še dodatek: za vrednote) NOB Slovenije (ZZB NOB) pozive, naj zveza borcev javno pozove svoje člane k pričanju o povojnih pobojih in jih odveže molčečnosti, "zavrača kot neosnovane, pravno nevzdržne in politično hudo žaljive", so sporočili z zveze borcev. Izrecni poziv ZZB NOB k odvezi od molčečnosti predstavlja nedostojno namigovanje na soudeleženost zveze borcev v kriminalnih dejanjih, ocenjujejo v sporočilu za javnost.

SLOVENIJA IN GUANTANAMO

Slovenija bo odločala o vsaki prošnji za sprejem zapornika iz Guantanama na Kubi posebej - če jo bodo nanjo na podlagi zapornikove pobude naslovile ZDA, je v Luksemburgu povedala notranja ministrica Katarina Kresal. Odločitev bo odvisna od prosilca ter okoliščin in elementov zaposila, je pojasnila.

PO SVETU

LETALSKA NESREČA

Brazilске reševalne ladje so v Atlantskem oceanu v nedeljo našle skupaj 24 trupel potnikov letala francoske letalske družbe Air France, ki je z 228 potniki in člani posadke na krovu strmoglavilo minuli teden. Ladja s posmrtnimi ostanki in deli letala, ki so jih našli v morju, je prispela na brazilsko otočje Fernando de Noronha. Trupla so od tam z letalom prepeljali v obalno mesto Recife, kjer jih bodo poskušali prepoznati s pomočjo analize DNK. Brazilске in francoske reševalne ekipe sicer nadaljujejo iskalno akcijo na območju 1100 kilometrov severovzhodno od brazilске obale. Tja naj bi v sredo priplula tudi francoska jedrska podmornica, ki bo poskušala najti črni skrinjici z letala.

NOVINARKI OBSOJENI

Severnokorejsko sodišče je ameriški novinarki obsodilo na 12 let prisilnega dela zaradi hudega zločina in nezakonitega vstopa v državo. Sojenje Američankama kitajskega in korejskega rodu se je začelo minuli četrtek. Združene države Amerike so že izrazile globoko zaskrbljenost zaradi obsodbe. Novinariki sta bili aretirani 17. marca na kitajsko-severnokorejski meji, kjer sta pripravljali reportažo o severnokorejskih prebežnikih za spletno televizijo Current TV, katere soustanovitelj je nekdanji ameriški podpredsednik Al Gore.

VRTINČASTA NEVIHTA

Na severu nemškega Kölna je v nedeljo zvečer divjal tornado. Po navedbah gasilcev je več deset hiš prešel v

PISALI SMO PRED 50 LETI

ŠOPEK BELIH KRIZANTEM

Vam, dragi bratje, na vaš samoten grob,
„ ... kjer križ ne, kamen ne stoji,
kjer luč nobena ne brli ...”
Vam, dvanajsterim tisočem iz „rodu Benjaminovega”, ki ste položili svoja življenja na oltar domovine;
Vam, ki vas je zaslepljeni rodni brat poklal kakor nedolžna jagnjeta in se ob tem naslajal ob curkih vaše krvi, ko vas je pehal v kraška brezna;
Vam, ki ste posejali naše gozdove s svojimi trupli in vam samotni bori pojo turobno uspavanko;
Vam, ki vas je podivjana človeška zloba ugonobila v germanskih in laških koncentracijskih taboriščih;
Vam, vsem, ki ste od svojih krvnikov bili zaznamovani s pečatom sramote in izdajstva;
Vam očetom, bratom, sinovom, možem, ženinom, ki vas objokujejo vaši dragi preostali;
Vam, posebno vam, ki nimate nikogar, ki bi na vaš slovenski Vernih duš dan potočil solzo za vami.
Mar res
„... nikdo
nocoj se vas ne spomni?”
Sestra! Brat!
Poromajva v duhu na te grobove in položiva nanje šopek belih krizantem.
Darujva blagohotno za pokoj njihovih duš!
-X

JURIJ KOZJAK

Neumorni prevajalec Jurčičevega Jurija Kozjaka v razne svetovne jezike dr. Ferdinand Kolednik je to Jurčičevo janičarsko povest sedaj prevedel tudi v latinščino. (...) Z uvodom in s tremi stranmi zgodovinskih podatkov o stiškem samostanu obsega knjiga 119 strani. (...)

SLOVENC I V ARGENTINI

II. kulturni večer SKA

je bil v okviru literarnega odseka v dvorani Bullrich v Bs. Airesu v soboto 6. junija t. l. Na njem so predvajali francoski film: Evropa v dram i človeštva.

LANUS

Delo pri cerkvi in vikarijsko žegnanje

Kar neverjetno se zdi človeku, kako vztrajno napreduje delo pri novi cerkvi Marije Kraljice. Vstavljena so že vsa okna in vrata in v nekatera so začeli vlagati šipe. Več zadnjih sobot, posebej pa na narodni praznik 25. maja, je tudi veliko vaščanov prišlo pomagat polagat tlak v cerkveno ladjo. ...

BARILOCHE

Osebne vesti. Poročil se je France Budinek, sin bivšega kranjskogorskega župana Vojteha Budineka, z Viktorijo Alvarez.
V družini Milana Godca in gospe Marije se je rodil sin Rihard.
Janez Flere in njegova gospa Dagmar sta dobila sina Janeza Aleksandra.

Svobodna Slovenija, 11. junija 1959 - številka 24

zgolj desetih sekundah, kar pa je zadostovalo za razdejanje. Na dolžini 300 metrov je vrtinčasta nevihta ruvala drevesa, s streh metala strešnike, po avtomobilih pa raznosila razbitine. Tornado je dodobra prestrašil prebivalce, ki pa so ostali nepoškodovani. Kolikšna je gmotna škoda še ni znano.

IZRAEL

Izraelski premier Benjamin Netanjahu je napovedal govor, v katerem naj bi prihodnji teden pojasnil pogled izraelske vlade na bližnjevzhodni mirovni proces. Netanjahu se bo tako odzval na govor ameriškega predsednika Barcka Obame v Kairu, ko je Izrael pozval k ustavitvi gradnje judovskih naselbin na Zahodnem bregu.

RESUMEN DE ESTA EDICION

ELECCIONES EUROPEAS

Tras los comicios para el Parlamento europeo el pasado domingo, los resultados provisorios oficiales marcan el triunfo de la derecha en Eslovenia (SDS, NSi). De los siete escaños eslovenos corresponderían 2 para SDS (Milan Zver, Romana Jordan Cizelj) y 2 a SD (Zoran Thaler, Tanja Fajon). En tanto que 1 para NSi (Lojze Petrle), LDS (Jelko Kacin) y Zares (Ivo Vajgl). Emitó su voto sólomente el 28 por ciento del padrón esloveno. La comisión electoral eslovena espera los votos de los ciudadanos en el exterior, es decir, que los resultados finales estarán para el 15 de junio. En la Argentina fueron a votar a la embajada 489 ciudadanos (NSi, 81.3%, SDS 14.4%). La opción, de emitir el voto por correo, se vio frustrada, porque no llegó la correspondencia. Tal fue el caso de los eslovenos en Mendoza y Bariloche. (Pág. 1)

CEREMONIA CONMEMORATIVA

En Eslovenia, el pasado 6 de junio, recordaron a los caídos en Kočevski rog y en otras, más de 600 fosas comunes en territorio esloveno. La misa fue presidida por el nuncio apostólico Santos Abril y Castelló, junto al obispo Anton Glavan y un importante número de sacerdotes. Esta peregrinación, así la define nuestro corresponsal, fue la vigésima en la historia. Algunas de los pensamientos expresados en la homilía por el nuncio, estuvieron ligados con el último hallazgo en Huda jama y el intento de esconder la verdad bajo toneladas de concreto. También se refirió al amor de Dios y que como cristianos, sin odio en nuestros corazones, recemos por todos. En la ceremonia hubo tres oradores. El estudiante Marko Mehle, nacido en Lanús, instó sobretodo a los jóvenes a dialogar sobre lo ocurrido ya que forma parte de nuestra identidad. Eva Irgl, miembro y presidente de la Comisión de petición y derechos humanos e igualdad de oportunidades en el Parlamento esloveno, dijo que en la búsqueda de la verdad es necesario conocer la totalidad de los hechos para comprenderlos y a partir de allí llegar a la verdad. El último orador fue Anton Drobič. Sus palabras hicieron alusión al 20 aniversario de la ceremonia; las diferencias entre la primera (las promesas) y las sucesivas (los hechos). (Pág. 2)

RECORDAR A LOS CAIDOS

El 7 de junio se llevó a cabo, en el Centro esloveno capitalino, la ceremonia a los defensores del hogar (domobranci) que dieron su vida por sus ideales en tiempos de la segunda guerra mundial y la revolución comunista en Eslovenia. Luego de la misa, se realizó una ofrenda floral en el monumento a los caídos. El orador principal de la tarde fue el poeta Tone Rode. Luego se presentó un número alusivo con poesías y canciones. (Pág. 3)

MUESTRA DE ARTE ESLOVENO

Bajo el auspicio de la embajada de la República de Eslovenia en la Argentina, la Acción cultural eslovena (SKA) abrió una muestra de arte el pasado 19 de mayo, en la sala de reuniones de la embajada. La exposición estaba formada por una obra de cada artista de origen esloveno que respondió a la solicitud y reunió los requisitos artísticos pedidos. De la apertura participaron, el Sr. embajador Prof. Agustin Vivod, el representante de las relaciones institucionales del Gobierno de la Ciudad, lic. Claudio Avruj, representantes de las organizaciones eslovenas, invitados especiales y un grupo de eslovenos que ese día recibieron la ciudadanía de Eslovenia. La presidente de SKA, dra. Katica Cukjati, brindó unas palabras alusivas. De la muestra, que está en exposición en estos meses, participan 16 artistas de diversas edades y escuelas de arte: Ivan Bukovec, Andrejka Dolinar Hrovat, Marjan Grum, Eli Hafner, Helena Klemenc, Tone Kržišnik, Daniel Leber, Andrej Makek, Tilka Močnik, Amalia Molek, Adriana Omahna, Andrea Quadri Brula, Lučka Voršič, Vladimir Voršič, Branko Zavrtanik e Irena Žužek. (Pág. 5)

SOLISTIKA

Desde Eslovenia llegan nuevos artistas. El grupo lleva el nombre de Solistika y presentan su tradición con la leyenda “musical con dos solistas y un número ilimitado de instrumentos”. Sobre el escenario dos artistas desplegarán todo su virtuosismo para dejarnos boquiabiertos. Quedan invitados el jueves 11 a Castelar (20 hs) y el lunes 15 a San Justo (18 hs). (Pág. 6)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Teléfono: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinetis.com.ar**
Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit

Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Tone Rode, Marko Vombergar, Katica Cukjati, Franci Markež in Jože Martin Rožanec.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 180, pri pošiljanju po pošti \$ 245, Bariloche \$ 215; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države.
Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.
Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (*bančne čeke, ne osebne*) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / California 2750 - C1289ABJ Buenos Aires - Argentina - Tel.: (54-11) 4301-5040. - E-mail: info@vilko.com.ar**

Correo
Argentino
Suc. 7

FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211

R. Nac. de la Propiedad
Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
EVT Leg. 12618
Dis. 2089
de Lucia Bogataj
H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14 ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI
Dra. María Florencia Dekleva - Especialista en ortodoncia - Av. de Mayo 108 dto. 2; Ramos Mejía - Tel: 4656-8762 - Cel: 15-50571891
Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapušćinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com
Dr. Marjana Poznič - Odvetica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalley 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@fibertel.com.ar
Dra. Ana C. Farreras de Kočar - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y viernes de 15 a 18 hs. Ricchieri 67 3º H (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4656-4039 - Cel.: 15-6447-9683 farrerasanac_te@yahoo.com.ar

SLOVENCİ IN ŠPORT

USPEH TELOVADCEV
Slovenski telovadci so z uspešnimi nastopi in kolajnami na minulem svetovnem pokalu v Moskvi postavili piko na i odličnemu spomladanskemu delu sezone. Mitja Petkovšek in Adela Šajn bosta poletje preživela kot številki 1 na lestvicah svetovnega pokala Mednarodne gimnastične zveze (FIG), izkazali pa so se tudi preostali člani gimnastične ekipe. Šajnova ni odlično telovadila le na gredi, temveč je dobro nastopala tudi na parterju, kjer je pred jesenskim nadaljevanjem svetovnega pokala na drugem mestu. Enak dosežek je po polovici sezone uspel tudi Aljažu Peganu, ki je v skupni razvrstitvi na drogu prav tako drugi. Na stopničkah bo poletni premor preživel tudi Sašo Bertoneelj, saj je na konju z ročaji skupno tretji.

DRAVA OSTANE
Nogometaši Laboda Drave (pri njem igra Luka Horvat) bodo tudi v sezoni 2009/10 igrali v Prvi Ligi Telekom Slovenije. V povratni tekmi kvalifikacij („Zona de promoción“) so Ptujčani na domačem terenu prepričljivo s 7:0 (3:0) ugnali Aluminij. Prva tekma se je pred tednom dni končala s tesno zmago Aluminija s 3:2. - Pri visokem rezultatu je treba upoštevati, da je Aluminij v teku igre izgubil dva igralca zaradi izključitev. Po drugi strani pa zlobni jeziki pravijo, da je predal igro, saj naj ne bi imel ne denarja za tekmovalje v prvi ligi ne lastnega (primerne-ga) stadiona.

MIRNO DRUGO MESTO
Slovenska kajakašica na mirnih vodah Špela Ponoma-renko je še enkrat dokazala, da na razdalji 200 metrov sodi med najboljše na svetu. Na tretji tekmi svetovnega pokala v Szegeđu je Ponomarenkova na tej najkrajši razdalji zasedla drugo mesto.

Laboratorio Seleccionará
Contador con
experiencia
para ocupar cargo de
Encargado de administración y finanzas.
Remitir CV y remuneración pretendida a:
ckc@ckc.com.ar

OBVESTILA

ČETRTEK, 11. junija:
Redni sestanek ZSMŽ, ob 15. uri v Slovenski hiši. Žalna ura bo posvečena padlim domobrancem in vsem žrtvam komunistične-ga nasilja.

Solistika, glasbena predstava za dva solista in neomejeno število inštrumentov, ob 20. uri na Pristavi.

SOBOTA, 13. junija:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Poslovilni večer RASTi XXXVIII, v Slovenski hiši.

NEDELJA, 14. junija:
Procesija sv. Rešnjega Telesa

Domobranska proslava v Našem domu.

PONEDELJEK, 15. juni-ja:

Solistika, glasbena predstava za dva solista in neomejeno število inštrumentov, ob 18. uri v Našem domu San Justo.

ČETRTEK, 18. junija:
ZSMŽ iz San Martina bo imela spominski-ki sestanek v domu, ob 16 uri. Govoril bo **prof. Nace Francič** o temi „Slovenska žena v času tuje okupacije in komunizma“. Vsi, tudi možje, lepo vabljeni!

SOBOTA, 20. junija:
Praznik slovenske državnosti v Slovenski hiši.

NEDELJA, 21. junija:
Očetovski dan

SOBOTA, 27. junija:

Zaključek MTO NEDELJA, 28. junija:
Volitve v Argentini SOBOTA, 4. julija:
Sestanek deklet in žena. Predavala bo **lic. Emma Urbančič** ob temi „Smerni-ce za duševno-mentalno zdravje“, ob 16. uri v Slomškovem domu.
NEDELJA, 5. julija:
Proslava šolskih otrok v čast sv. Alojziju.

DAROVALI SO

V dobrodelni sklad Zve-ze slovenskih mater in žena so darovali: inž Marko Zu-panc in družina 500.- pesov namesto venca na grob To-netu Andrejaku in ob prvi obletnici smrti gospe Joži Andrejak; družina Tekavec 150.- pesov v spomin ge. Ivanki Petkovšek roj. Pleč-nik. **Bog stotero poplačaj!** V dobrodelni sklad ZSMŽ s Pristave je darovala ga. Mari Schiffrer 300 pe-sov.

Bog povrni!

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 10. junija 2009	
1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,40 US dolar
1 EVRO	1,54 KAD dolar
1 EVRO	5,29 ARG peso

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča
Rodil se je **Juan Pablo**, prvorojenec Natalije Savelli in Damijana Tomazin. **Isk-reno čestitamo!**

Krst
V cerkvi sv. Roka v Tucumanu je bila krščena **Anica Fuentes Draksler**, očka je José Luis Fuentes, mamica pa Eva Draksler. **Srečni družini naše čestit-ke!**

V Boliviji ugrabili Slovenko

Kot so poročali iz Slovenije ta torek, 9. junija, so v Bolivija so uporniki ugrabili 31-letno slovensko turistko Barbaro Vitez iz Kranja in jo zadržujejo na neznani lokaciji. Po poročanju Kanala A so prevajalko angleškega in nemškega jezika ugrabili lo-kalni uporniki, ki nasprotujejo gradnji tamkajšnje avtoceste in turističnim obiskom njihovih krajev. Uporniki so ugrabili avtobus s petdesetimi tujimi potniki, ki jih na nezna-ni lokaciji brez hrane zadržujejo že tri dni.

Marija in Nino Vitez, Barbarina starša, sta povedala, da se jima je Barbara zadnjič oglasila v torek, ko je klicala z neznane mobilne številke in jima v obupu povedala, da je premražena in lačna. Barbarina starša sta za pomoč že prosila slovenskega vele-poslanika v Argentini. Veleposlanik Avguštín Vivod jima je obljubil, da se bo osebno zavzel za Barbarino izpustitev.

Barbara je bila sicer na trimesečnem potovanju po Južni Ameriki, kjer se je izpo-polnjevala v znanju španskega jezika.

Razstava o spremembah ledenikov

V Bohinjski Bistrici bo v prostorih Tu-rizma Bohinj od sobote 23. tega meseca pa do 6. junija na ogled fotografska razsta-va z naslovom Ledeniki v topli gredi.

Na 24 razstavnih panojih so prikazane slike ledenikov od konca 19. stoletja (razglednice) in kot kontrast fotografije aktualnega stanja, so sporočili iz Cipre, društva za varstvo Alp.

Spremembe so izjemne in pričajo o podnebnih spremembah ter njihovih pos-ledecih. Taljenje ledenikov je najbolj očitna posledica globalnega spreminjanja ozračja. Od sredine 19. stoletja naprej, torej od začetka industrializacije je tako opazen trend umikanja ledenikov višje v doline. „Razstava nam daje v razmislek, kako obsežne spremembe so možne v razmeroma kratkem času in posledično kako pomembno je zavedanje o škodlj-i-vih učinkih toplogrednih plinov,“ so med drugim v vabilu na razstavo zapisali v društvu Cipra.

Društvo Slovenska Pristava in Naš dom San Justo
v sodelovanju z
Veleposlaništvom Republike Slovenije
vabijo na predstavo
SOLISTIKA
Glasbena predstava za dva solista in neomejeno število inštrumentov

Projekt **Solistika** je zastavljen v tradiciji glasbenih klovnov, enega od najstarejših zabavnih žanrov, ki se odlikuje z duhovitim in predvsem virtuoznim izvajanjem glasbe.
Igrajo: BOŠTJAN GOMBAČ, MARKO BRDNIK in BRANKO ZAVRŠAN

V četrtek 11.6.2009 ob 20h na Slovenski Pristavi in **v ponedeljek 15.6.2009 ob 18 h** v Našem domu San Justo.

Naš dom
San Justo

*...»Dokler bo eden od naših živel
bo pričal resnico, da ve jo ves svet«...
dr. Marko Kremžar*

DOMOBRANSKA PROSLAVA
v nedeljo 14. junija 2009

8.00. uri: sv. maša za pokojne domobrancel in žrtve vojne in komunistične revolucije.
9.30. uri: Polaganje venca in molitev pred spomenikom Franceta Balantiča.
Spominska akademija v dvorani v režiji Blaža Mikliča.
Slavna govornica: ga. Barbara Maček Modic: »Spomini«.

Častna dolžnost nas kliče k udeležitvi, posebno vabljeni bivši domobranci in mladina.

Že osemnajst let imamo Slovenci svojo državo.
Zato bomo skupaj slavili
PRAZNIK SLOVENSKE DRŽAVNOSTI
v soboto, 20. junija 2009 v Slovenski hiši v Buenos Airesu

ob 19. uri sv. maša za vse pokojne in žive slovenske javne delavce. Poje ženski pevski zbor iz San Justa pod vodstvom Anice Mehle.

ob 20. uri slavnostna akademija v dvorani Slavnostna govornica dr. Katica Cukjati Kulturni program s sodelovanjem folklorne skupine iz San Justa. Podelitev priznanj Zedinjene Slovenije. Sledi prijateljska večerja v režiji Našega doma iz San Justa. Ves čas: razstava slovenskih likovnih umetnikov.

Vstopnice por \$ 40.- v predprodaji v Slovenski hiši in pri predsednikih slovenskih Domov Pravočasno lahko tudi rezervirate nakaznico na tel: 4636-0841

Rojaki-narodnjaki prisrčno vabljeni!